

serbeles mange Punkter, der vil kunne blive Tale om Forandringer, om det end isørigt maaffee kan være heldigt, at et Udvalg ned-sættes. Til nærmere Begrundelse og Oplysning af, hvad jeg her har ytret, skal jeg nu gjen-nemgaae Loven og omtale de Punkter, som især drage Opmærksomheden paa sig, naar man søger at sætte sig ind i den, samt i de For-handlinger og Forhold, som ere gaaede forud. Det første Hovedaffnit, der handler om Folkethingsvalgene, indeholder Bestemmelser, som ere gamle, vel kjendte og tilbante for hele Folket. Der er maaffee neppe nogen Deel af Lovgivningen, Menigmand kjenner saa godt som Valglovens Bestemmelser om Folkethings-valgene, hvilket har sin Grund i den stadigt stigende Interesse for disse Valg, og jeg troer derfor, at man maa være meget varsom med i saa Henseende at gjøre Forandringer, som ikke netop de 17 Aars Erfaring, vi have haft, har viist os at være tilraadelige. Jeg kan heller ikke sige Andet, end at de Forandringer, Lands-thinget har gjort, i det Hele ere foretagne med Varfomhed. I § 10 er der strax steet en Forandring, som jeg maa ansee for heldig, skjøndt den vel er uvæsentlig. Der fandtes nemlig tidligere et mindre heldigt Udtryk midt i Paragraphen, idet der stod „inden Valgdagen“, hvilket nu er rettet til „inden 1ste April“, ligesom der ogsaa er gjort nogle andre Smaaforandringer. — I Slutningen af § 14 er der ligeledes tilspiet flere Bestemmelser, som just ikke ere nødvendige, men heller ikke skadelige, f. Ex. naar det hedder: „I Aarets Løb kan herefter ingen Forandringer foretages uden i Genhold til Dom“. Dette følger vistnok af rigtig Lovfortolkning og er, saavidt jeg veed, ogsaa Praxis, men det skader ikke, at det udtrykkeligt udtales, idet det der er indskræppet, at Ingen kan gjøre sin Valgret gjældende, naar han ikke staaer paa Risterne, selv om han har den, medens omvendt Enhver, som staaer paa Risterne, kan gjøre sin Valgret gjældende, selv om han i Aarets Løb har tabt den. — I Slutningen af § 21 er der tilspiet en ny Bestemmelse, som efter den vundne Erfaring afsolut er heldig. Det vil erindres, at der med Hensyn til Valget i Mariager blandt Andet var opstaaet Misligheder ved, at man havde

benyttet de samme Valglister, som engang tidligere i samme Aar vare benyttede, uden at det var gjort tydeligt, hvilke Tilførsler paa Risterne der hidrørte fra det ene, og hvilke der hidrørte fra det andet Valg, hvad navnlig det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) dengang meget tydeligt oplyste, men Sligt vil nu være umuligt efter den Slutningsbestemmelse, der er indført i § 21. — Med Hensyn til § 29 skal jeg blot nævne et Spørgsmaal, som dog maaffee er noget praktisk, nemlig om der ikke skulde være Anledning til udtrykkeligt at forbyde, at et Medlem af Valgbesthyrelsen optræder som Stiller. I en af Rigsdagens første Sæstioner opstod strax det Spørgsmaal, om dette var tilladeligt, og Folkethinget udtalte da, at det stred mod Valglovens Aand, men jeg har ikke saamegen Erfaring i denne Retning, at jeg bestemt kan sige, om man kan nøies hermed, eller om man ikke bør sørge for, at det ogsaa kommer til at staae i Strid med Valglovens Bogstav, thi det er i sig selv uheldigt, at en saadan Cumulation af Stillinger finder Sted. — Med Hensyn til § 35 kan jeg tildeels, om ikke ganske, være enig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen). Med Hensyn til den første af de Tilførsler, der ere steet, udtalte det ærede Medlem, at denne Regel havde vi allerede nu, men dette er ikke ganske rigtigt; vi have ikke denne Regel i Loven, men ganske vist følges den i Praxis. I den næste Paragraph er den samme Regel udtalt med Hensyn til et andet Tilfælde, nemlig Afstemningen ved Raaring, men den findes ikke i den gjældende Valglov med Hensyn til det Forhold, som omtales i § 35, og jeg troer derfor, der kan være Anledning til at optage den her, men den bør da staae ubetinget; dens Andendelse bør ikke gjøres afhængig af en Aftale mellem Candidaterne. Den anden Bestemmelse, der er tilspiet Paragraphen, finder jeg noget besynderlig. Jeg har ved at eftersee Landsthingstidenden opdaget, at det Tilfælde, man har haft for Die, og som man ved denne Forstrift har søgt at forebygge, er det, at en Interpellant af en noget haardnaffet Natur skulde, hvad enten det nu var en Ven eller en Fjende, finde paa at rette en